

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72
e-mail: kancelaria@kkatowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/830/2023/16556/KS

Katowice, dnia 18 sierpnia 2023 r.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 54 § 3 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 259 z późn. zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2023 r., poz. 775 z późn. zm.).

w związku ze skargą wniesioną przez, reprezentowaną przez pełnomocnika na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 26 czerwca 2023 r., Nr SKO.OS/41.9/601/2023/12445/KS, którą Kolegium umorzyło postępowanie odwoławcze.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu orzekającego: Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członek składu orzekającego: Anna Kajzerek – Dziwoki
Członek składu orzekającego: Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 18 sierpnia 2023 r.

orzekło

uwzględniając skargę w całości uchylić decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 26 czerwca 2023 r., Nr SKO.OS/41.9/601/2023/12445/KS i utrzymać w mocy decyzję Wójta Gminy Bojszowy Nr RAN2.6220.2.2022.MB z dnia 2 maja 2023 r.

Uzasadnienie

Decyzją Nr RAN2.6220.2.2022.MB z dnia 2 maja 2023 r., Wójt Gminy Bojszowy stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Eksploracja kruszywa naturalnego w granicach działek ewidencyjnych nr 4, 1329. 208/5, 211/6, 213/6, 218/130, 221/119, 387/35, 388/35, 164/32, 224/32, 226/31, 231/132, 228/28, 234/29, 133, 30, 33, 34, 389/36, 390/36, 237/121, 240/134, 37, 38, 39, 40, 135, 177/49, 178/49, 189/17, 188/17, 476/17, 475/17, 177/17, 218/48, 66, 542/64, 543/65, 64, 153, 147 w granicach gminy Bojszowy m. Jedlina” oraz określił warunki realizacji ww. przedsięwzięcia. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej zostało wniesione odwołanie zawarte w piśmie z dnia 17 maja 2023 r. przez, reprezentowaną przez W treści tego pisma pełnomocnik wyraził niezadowolenie oraz sprzeciw wobec planowanego przedsięwzięcia.

Organ pierwszej instancji pismem z dnia 22 maja 2023r., znak: RAN0.6220.2.2022.MAK przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Pismem z dnia 27 maja 2023 r. przedłożył pełnomocnictwo udzielone mu przez....., do akt sprawy

Po rozpatrzeniu odwołania Kolegium decyzją z dnia 26 czerwca 2023 r., Nr SKO.OS/41.9/601/2023/12445/KS umorzyło postępowanie odwoławcze. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło argumenty przemawiające za zajęтым stanowiskiem w sprawie.

Pismem z dnia 21 lipca 2023 r....., reprezentowana przez pełnomocnikawiosła skargę na wyżej opisaną decyzję Kolegium. Pełnomocnik skarżącej w treści

skargi stwierdził, że w jego ocenie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach całkowicie pominęło fakt, iż działka nr 2414043.0003.AR_9.219/48 przylega bezpośrednio (z trzech stron) do działek o numerach: 241404 2.0003.AR 9.147 ; 241404 2.0003.AR 9.153; 241404_2.0003.AR_9.218/48 znajdujących się w obszarze na którym ma być realizowane przedsięwzięcie i którego dotyczy decyzja Wójta Gminy Bojszowy nr RAN2.6220.2.2022.MB z dnia 2 maja 2023 r. W związku z powyższym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach powinno uznać, iżjest stroną w postępowaniu, gdyż przysługuje jej prawo rzeczowe do nieruchomości przylegającej bezpośrednio do działek na których ma być realizowane przedsięwzięcie, tym samym posiada interes prawny stanowiący podstawę legitymacji do złożenia odwołania, a w konsekwencji rozpatrzyć odwołanie z dnia 17 maja 2023r. pod względem merytorycznym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie ww. zarzutów skargi, a także po ponownej analizie akt sprawy, stwierdza, że przedstawione wyżej stanowisko Kolegium, prezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji musi ulec zmianie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w wyniku autokontroli własnej decyzji stwierdza, iż zarzuty skargi zasługują na uwzględnienie w całości, z niżej opisanych względów.

Z przedłożonych akt sprawy pierwszej instancji przy piśmie z dnia 2 sierpnia 2023 r. znak: RAN0.6220.2.2022.MAK, jak również z danych przedstawionych w skardze wynika, żeposiada tytuł prawnorzeczowy do nieruchomości o numerze 219/48. Nieruchomość ta graniczy bezpośrednio z działkami o numerach: 153, 147, 218/48. Natomiast jak wynika z akt sprawy organu pierwszej instancji, w tym z wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach planowanej inwestycji polegającej na eksploatacja kruszywa naturalnego. Inwestycja planowana jest w granicach działek ewidencyjnych nr 4, 1329. 208/5, 211/6, 213/6, 218/130, 221/119, 387/35, 388/35, 164/32, 224/32, 226/31, 231/132, 228/28, 234/29, 133, 30, 33, 34, 389/36, 390/36, 237/121, 240/134, 37, 38, 39, 40, 135, 177/49, 178/49, 189/17, 188/17, 476/17, 475/17, 177/17, 218/48, 66, 542/64, 543/65, 64, 153, 147 w granicach gminy Bojszowy m. Jedlina, Zatem nieruchomość o numerze 219/48, stanowiąca własnośćgraniczy bezpośrednio z nieruchomościami, na których planowana jest realizacja inwestycji.

Przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm., dalej jako: „ustawa”) regulują problematykę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 k.p.a.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 k.p.a. ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 k.p.a.). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z przedłożonych akt sprawy pierwszej instancji przy piśmie z dnia 2 sierpnia 2023 r. znak: RAN0.6220.2.2022.MAK, jak również z danych przedstawionych w skardze wynika, żeposiada tytuł prawnorzeczowy do nieruchomości o numerze 219/48. Nieruchomość ta graniczy bezpośrednio z działkami o numerach: 153, 147, 218/48, na których to mi.in. planowana jest realizacja polegającej na eksploatacja kruszywa naturalnego. Zatem nieruchomość o numerze 219/48, stanowiąca własnośćgraniczy bezpośrednio z nieruchomościami, na których planowana jest realizacja inwestycji i znajduje się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę. Z tego też względujest strona postępowania w przedmiotowej sprawie.

Natomiast Kolegium w swojej z dnia 26 czerwca 2023 r., Nr SKO.OS/41.9/601/2023/12445/KS uznało, żenie jest stroną postępowania, bowiem stwierdziło, iż nieruchomości nr 219/48, do której posiada tytuł praworzeczowy nie znajduje się w obszarze, na który będzie oddziaływać planowane przedsięwzięcie.

Jednakże po przedłożeniu całości akt sprawy wraz z mapami przy piśmie z dnia 2 sierpnia 2023 r. znak: RAN0.6220.2.2022.MAK, wynika, iż nieruchomość o numerze 219/48 graniczy bezpośrednio z działkami o numerach: 153, 147, 218/48, na których to m.in. planowana jest realizacja polegającej na eksploatacja kruszywa naturalnego. Zatem znajduje się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem w rozumieniu art. 74 ust. 3a ustawy.

Wskazane powyżej okoliczności powodują konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji Kolegium z dnia 26 czerwca 2023 r., Nr SKO.OS/41.9/601/2023/12445/KS, którą Kolegium umorzyło postępowanie odwoławcze, w całości.

Jednocześnie w myśl art. 54 § 3 zd. 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz.259 z późn. zm.) w przypadku skargi na decyzję, uwzględniając skargę w całości, organ uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje nową decyzję.

Wobec powyższego Kolegium przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie w przedmiotowej sprawie i ustaliło, że decyzja Nr RAN2.6220.2.2022.MB z dnia 2 maja 2023 r., organu pierwszej instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Stąd Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowiło orzec w oparciu o przepis art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego tj. orzec o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji Nr RAN2.6220.2.2022.MB z dnia 2 maja 2023 r. Kolegium stwierdza bowiem, że postępowanie organu pierwszej instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium uznaje zatem postępowanie organu pierwszej instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są słuszne i Kolegium je podziela. Kolegium, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ pierwszej instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ pierwszej instancji.

Jak wynika bowiem z karty informacyjnej przedsięwzięcia na środowisko, planowane przedsięwzięcie polega na eksploatacji surowców mineralnych (piasków i żwirów) na części udokumentowanego złoża „Bojszowy II/1” oraz „Bojszowy II”. W wyniku analizy organ pierwszej instancji ustalił, że przedmiotowe przedsięwzięcie, ze względu na eksploatację kruszywa naturalnego zgodnie z §3 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839), zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Wobec czego 8 sierpnia 2022 r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W toku postępowania organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Katowicach oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach o wydanie opinii, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby — co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach pismem z dnia 19 sierpnia 2022 r. (znak: NS-ZNS.9022.3.51.561.2022 poinformował o tym, że w przedmiotowym przypadku postępowanie w sprawie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinno być prowadzone bez udziału organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni Wód Polskich w Katowicach opinią z dnia 19 września 2022 r. (znak: GL.ZZŚ.2.435.3.2022.TH RKW-2022-13935 wyraził opinię dla przedsięwzięcia o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 2 listopada 2022 r. znak: WOOŚ.4220.469.2022.AM.3 wyraził stanowisko o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, jednakże w

swojej opinii wskazał warunki jakie powinny zostać zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższe warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zostały uwzględnione przez organ pierwszej instancji w sentencji decyzji Nr RAN2.6220.2.2022.MB z dnia 2 maja 2023 r.

Następnie organ pierwszej instancji wskazał, że teren planowanego przedsięwzięcia nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W niniejszej sprawie za strony postępowania uznano wnioskodawcę oraz podmioty, którym przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, tj. przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100m od granic terenu.

W toku trwającego postępowania organ pierwszej instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 k.p.a.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu pierwszej instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach postępowania odwoławczego Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ pierwszej instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu pierwszej instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu pierwszej instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom występującym w postępowaniu.

W związku z powyższym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, iż zasadne było uwzględnienie w całości skargi Pani Ireny Machury - Siwy, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Michała Siwego, a zarzuty w niej wskazane znajdują odzwierciedlenie w rozstrzygnięciu organu odwoławczego.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w ww. odwołaniu nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu pierwszej instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało zarzuty odwołania za niezasadne. Nadmienić należy, że organ pierwszej instancji dokonał oceny lokalizacji przedsięwzięcia i wskazał, że na omawianym terenie, oprócz istniejącej kopalni kruszyw, nie ma innych zakładów, nie prowadzi się innej działalności gospodarczej, produkcyjnej czy wydobywczej. W latach wcześniejszych planowano realizację inwestycji pod nazwą „Budowa stacjonarnej wytwórni betonu towarowego” dla której została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Jednak inwestycja taka nie powstała, ponadto Inwestor podtrzymuje swoje stanowisko, że nie planuje uruchomienia betoniarni, ani innego zakładu. W zakresie powiązań komunikacyjnych przewiduje się użytkowanie obecnie istniejącej drogi stanowiącej dojazd do już istniejącej kopalni — jako zjazd z ul. Wolskiej. Nie nastąpi rozbudowa czy zmiana układu dróg prowadzą-

cych na teren kopalni. W odniesieniu do innych planowanych przedsięwzięć, zaznaczono, że w sąsiedztwie zamierzenia projektowana jest droga S1. Odcinek ww. trasy zrealizowany zostanie bezpośrednio przy północnej granicy terenu inwestycji, co znacząco wpłynie na przekształcenie siedlisk znajdujących się w otoczeniu terenu przedsięwzięcia. Planowana inwestycja stanowi rozbudowę istniejącej kopalni i nie wykazuje powiązań z innymi przedsięwzięciami. Nie przewiduje się żadnych oddziaływań skumulowanych wynikających z zaopatrzenia w infrastrukturę, gdyż teren istniejącej kopalni nie korzysta z sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz grzewczej. Nie planuje się zmian w sposobie zaopatrzenia w media na etapie kontynuacji eksploatacji. Przedsięwzięcie nie wymaga podłączenia do kanalizacji ogólnospławnej, obecnie ścieki socjalno-bytowe gromadzone są w bezodpływowych zbiornikach z okresowym wywozem na oczyszczalnię ścieków, woda do celów socjalno-bytowych dostarczana jest za pomocą beczkowozu, woda pitna dostarczana jest z pojemników i dystrybutorów. Kopalnia nie wymaga podłączenia do sieci ciepłowniczej, a energia elektryczna jest zapewniana z pobliskiej sieci elektroenergetycznej. Wobec powyższego nie przewiduje się oddziaływań skumulowanych wynikających z eksploatacji złoża z innymi inwestycjami.

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2023 r. poz. 259 ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200,00 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 259 ze zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

/właściwy podpis na oryginale/

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek – Dziwoki

/właściwy podpis na oryginale/

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara

/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

1. – pełnomocnik – adres w aktach sprawy
2. Pan Marek Małek – MAN -TRANS Sp. z o. o., ul. Jodłowa 8, 43 – 100 Tychy
3. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
4. Wójt Gminy Bojszowy, ul. Gaikowa 35, 43 – 220 Bojszowy
5. Aa

Do wiadomości:

- 1./ Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, pl. Grunwaldzki 8 – 10, 40-127 Katowice
- 2./ Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach, pl. Grunwaldzki 8 – 10, 40-131 Katowice
- 3./ Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach, ul. Budowlanych 131, 43 – 100 Tychy